Tendències

Si algun tema, benvolguts lectors, està en aquests moments configurant-se com a figuerenc tema de tendència o tema del moment (trending topic, diuen els entesos) és la conferència que sota el lema «Figueres, ciutat rica o ciutat pobra?» va desenvolupar l'exalcalde, potser el polític local amb més temps de permanència en la vida pública (vuit anys d'opositor i dotze de primera autoritat), Joan Armangué, gràcies a la repetida inclusió del fet i les opinions que ha anat generant a les xarxes socials (ja saben aquestes que en molt moments esdevenen, com que no s'ha de donar la cara i encara quan es fa és a distància, en una plataforma d'abusos antisocials. Un amic m'ho deia aquest mateix matí: molts no gosarien dir en persona el que escriuen. Saben que els podria caure més d'un mastegot).

Mitjançant la xerrada, Armangué dibuixa una caricatura figuerenca, sense que això vulgui significar un desmereixement de la tasca compilatòria de l'expolític perquè com que una caricatura és una exageració, una certa deformació o distorsió de la realitat, i carrega les tintes en el que considera i segurament són els aspectes més negatius de la realitat econòmica i social de la nostra vila i abandona explicar els aspectes positius, que alguns devem tenir i seria convenient conèixer-los per mantenir-los i potenciar-los, potser no se li escau cap definició més adequada. Perquè, d'altra banda, el que no es pot negar és que, encara que Armangué no hagi volgut aprofitar per fer crítica que la crisi va explotar després del seu mandat (les catàstrofes, a excepció de les naturals, i segons els ecologistes ni tan sols algunes d'aquestes, no solen esdevenir de manera espontània i sobtada sinó que es van generant lentament), la seva diagnosi és emprada per molts actors principals i secundaris com política arma llancívola contra el partit o la coalició que ha governat Figueres durant els darrers vuit anys, la qual cosa no l'ajuda al fet que hom pugui considerar gens ni mica que la seva declarada voluntat d'aconseguir una autèntica autocrítica en tots (cal suposar que tots) els àmbits de la ciutat per acordar una unitat en el disseny del tan desitjat, des de quan ell estava a l'oposició, projecte comú amb un clar i definit lideratge estigui per damunt d'interessos partidistes.

No els repetiré els aspectes i les dades que, pels motius dits, són abastament coneguts. El que a mi m'agradaria més és reflexionar, donant per bona i objectiva la diagnosi, sobre el tractament que caldria aplicar per sortir de la «malaltia». Però això haurà de ser un altre dia.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/alt-emporda/2017/03/10/tendencies/833756.html?utm_source=rss